

vi burde indskrænke os til at bedømme den Side af Sagen, der vedkommer os, og da skal jeg være enig med ham i, at der gjøres vi en god Handel. Nu siger han, at selv om det er Finantsministeren, der skal komme til Rigsraadet, bør vi ikke friste ham til at komme med en Begjæring, der ikke passende vil kunne gjøres, fordi den vil være for fordeelagtig for det særlige Kongerige. Jeg skal dertil gjentagende bemærke, at de to Hovedbeholdninger, der gjøres mig, ere deels den, at jeg troer at kunne skaffe, hvis jeg faaer Rigsdagens Samtykke dertil, den Institution, hvis Interesser det paa-ligger mig at varetage, et vigtigt Gode uden Pengeoffer, deels den Beskyldning, at Forslaget er altfor fordeelagtigt for denne Institution, hvilken jeg vel troer at kunne bære med en vis Sindero, men jeg skal dog herved bringe i Erindring, at hvad der bydes fra os, er grumme Meget for Forstvæsenet, selv om det ikke medfører direkte Udgifter for Landbohøjskolen. Naar den Underviisning, som Landbohøjskolen kan byde i samtlige Grundfag, er ligesaa god og bedre organiseret end den, Forstvæsenet kan skaffe sine tilkommende Forstkandidater ved privat Engagement, da mener jeg, at det kommer Ingen ved, at det ikke vil medføre direkte Udgift for Landbohøjskolen. Den sidste Taler sagde: Lad os betragte Sagen som et Forhold imellem Mand og Mand; og her siger jeg da, at selv om Initiativet var udgaaet fra Indenrigsministeren, vilde det være meget passende at sige: De 4,100 Rd., som Fællesstaten giver for en vis Vare, kan den give Kongeriget, og Kongeriget skal da for den samme Betaling skaffe de samme Varer i bedre Kvalitet. Eller, for at tage et mere nærliggende Exempel, vilde det være rigtigt, at en Privatmand sagde til Bestyreren af en Skole, som allerede bestod, og som havde sit hele Apparat af Klasse- og Timelærere: Jeg vil have min Søn i Din Skole, men for en ringere Betaling end de sædvanlige Skolepenge, thi Du maa jo dog alligevel holde Skolen og have de samme Udgifter til den, og det er en puur Binding for Dig, naar jeg sætter min Søn i Din Skole? Jeg mener altsaa, at den Omstændighed, at der for den samme Priis kan tilbydes en fuldstændig Opfyldelse af det, som

er en fuldstændig Nødsnødvendighed af Tilbudet, og jeg kan ikke troe, at Rigsraadet i saa Henseende skulde have nogen som helst Skrupel. Den ærede sidste Taler har vist gjort Ret i sin Løst og ved Henviisning at berøre det store Spørgsmaal, hvortil man har forsøgt at puste det Hele op. Ja, var der et Forstakademi, der hvilede paa Lov, kunde man sige, at der her var en fælles Institution, der vilde gaae til Grunde ved at smeltes sammen med en særlig Institution. Men det er ikke Tilfældet. Faktum er, at der er ved en egl. Resolution indført Underviisning for Forstlever, og denne Underviisning kan altsaa atter omstødes ved en ny egl. Resolution. Tillige er der tillagt Finantsministeren en Sum, hvorfor han skal skaffe den Underviisning tilveie, der behøves. Det kalder jeg ikke en Institution, men et Arrangement, hvorved der for et vist Beløb søges tilveiebragt et vist Gode, og kan dette naaes paa en anden og bedre Maade end hidtil uden søge Udgifter, seer jeg ikke, hvad der i Verden skulde afholde Rigsraadet fra at give sit Samtykke dertil. Men det, der for mig er vundet, er, at jeg, hvis Loven gaaer igjennem, kan skaffe Landbohøjskolen et vigtigt Gode, som jeg ikke paa anden Maade kan skaffe den. Ganste vist har Udvalgets Fleertal søgt at bøde noget paa Tabet af Tilskuddet fra Fællesfinanterne ved at foreslaae en Bevilling, og jeg vil være Udvalget taknemmelig derfor, især hvis det kunde give mig Sikkerhed for, at jeg vilde opnaae den, thi saa havde dog Højskolen, om end i mindre Grad, opnaaet et Gode ved denne Bøtering. Men jeg har, belært ved min tidligere Erfaring, troet, at jeg ikke med Nytte kunde komme til Rigsdagen i dens Heelhed for at opnaae et saadant Gode, naar det skulde kjøbes ved en særlig Bevilling — det ubetydelige Beløb, der er foreslaaet anvendt eengang for alle, vil vel neppe vække nogen Betænkelighed — og Udvalgets Forslag vilde, som sagt, vistnok være en meget kort Fornøielse for mig. Hvad Examinationen angaaer, kan jeg ogsaa holde mig til den ærede sidste Taler. Principielt er det ganste vist usseligt, da det giver Studiet en vis Frihed, at Examinationen ikke foretages af dem, der have givet Underviisning, og dette kan maaskee opnaaes i Sag, hvor der findes en